

private Arbejdsgivere, og at i samme Øjeblik, som praktisk talt — naar man ser paa, hvad der er foreslaaet af Nødhjælpsarbejder i Betænkningen — alle offentlige Arbejder har faaet Arbejdslønnen nedsat med 20 eller 25 pCt., vil denne Omstændighed utvivlsomt blive udnyttet af Arbejdsgiverne til ogsaa med Hensyn til andet Arbejde at trykke Arbejdernes Lønninger. Og jeg hævder, at Regeringen maa skaffe os Besked om, hvorledes Fortjenesterne ligger paa den anden Side.

Vi stiller os naturligvis i Spørgsmaalet om Nødhjælpsarbejder paa Udvalgets Forslag I, det, som Lyngsø, Madsen og Andersen har stillet. Derved opnaas der flere Ting. Der opnaas at faa Folk i Arbejde, og der opnaas, at Samfundet sparer Understøttelser, og endelig at Samfundet faar udført nødvendige Arbejder. Jeg vil derfor som en af de organiserede Arbejderes Tillidsmænd protestere imod det Løntrykkeri, som det Forslag om Nødhjælpsarbejder, Regeringen har sluttet sig til, vil betyde, hvis det bliver ført ud i Livet.

Ud fra de Synspunkter, jeg her har gjort gældende, melder mine Partifæller og jeg os til Arbejde i Udvalget. Vi melder os med et overordentligt Arbejdsmod, og vi er klare over, at Forslaget, hvis det skal blive antageligt for os og vore Kammerater, maa have en overordentlig gennemgribende Behandling.

Sven: Jeg maa anerkende den overordentlig urbane og saglige Tone, der gik gennem hele den Tale, vi nys har hørt. Ganske vist synes det mig, at den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (J. P. Nielsen) gjorde en Slags Undskyldning, idet han sagde, at hans Stemme ikke var indrettet paa det store politiske Tudehorn. Det kunde være, at der i dette skulde ligge en vis Meddelelse til os andre om, at dette store politiske Tudehorn maaske senere kunde blive sat i Gang. Jeg skal for mit Vedkommende ganske følge den saglige Tone, der gik gennem hele det ærede Medlems Tale.

Det konservative Folkepartis Stilling til det sociale Lovværk, der omfatter Arbejdsløshedsforsikring, er almindelig kendt, og jeg tror ogsaa anerkendt. Derfor vil man kunne forstaa, at vi med Interesse og Sympati ser paa en fortsat Udvikling af Arbejdsløshedsforsikringen, og vi smigrer os med i al Beskedenhed at have været Banebrydere for hele dette Lovgivningsværk. Under Krigstiden tør det sikkert siges, at Arbejdsløsheds-kassernes Udvikling er blevet ledet i et uheldigt Spor, i et Spor, der fører ud over

Lovgivningens oprindelige Forudsætninger; jeg skal dog tilføje, at Skylden herfor ikke alene kan lægges paa Kasserne. Derfor maatte der utvivlsomt ske Ændringer i de hidtil foreliggende Lovbestemmelser om Arbejdsløshedsforsikring, og disse Ændringer maatte ske snarest. Vi anerkender derfor fra det konservative Folkepartis Side det Initiativ, Ministeriet paa dette Omraade har taget. Det, der skal naas gennem Arbejdsløshedsforsikringen, er efter vor Mening alene at skabe Mulighed for de Arbejdere, der bliver arbejdsløse, til at kunne holde ud under en Arbejdsløshedsperiode, at kunne faa en vis Understøttelse i denne for dem saa vanskelige Tid. Men det maa betones, at det ligger ganske udenfor Forudsætningerne for Arbejdsløsheds-kasserne, at de skal kunne bruges i den faglige Kamp. For ikke at misforstaaes skal jeg sige, at vi selvfølgelig heller ikke mener, at Arbejdsløshedslovgivningen skal kunne bruges af Arbejdsgiverne i disses Interesse.

Det er nu blevet fremhævet Gang paa Gang, at de nuværende Love paa Arbejdsløshedsforsikringens Omraade kunde benyttes og ogsaa er blevet benyttet, dels i den faglige Kamp og dels til at opretholde et urimeligt Kastevæsen blandt Arbejderne, et Kastevæsen, som har faaet Næring gennem den Udspecialisering, der efterhaanden er foregaaet i al Arbejdsvirksomhed. Det har vist sig, at der ikke har været Mulighed for den Bevægelighed indenfor de forskellige Faggrupper, som man absolut maa holde paa i et sundt Samfund. Og er de uheldige Tendenser, jeg her angiver, farlige i al Almindelighed, er de dobbelt farlige i en svær Krisetid, hvor alle Priser falder og bør falde, ogsaa Arbejdslønnen; dobbelt uheldige, siger jeg, fordi Samfundet er interesseret i Prislefaldet og bør sørge for, at det trænger igennem saa langt som muligt. Derfor kan Samfundet heller ikke række Haand til, at det naturlige og berettigede Prislefald hemmes.

Vor Stilling til det foreliggende Lovforslag har allerede for nogen Tid siden fundet Udtryk i en Udtalelse, som er fremkommet fra en af vore Partifæller i Arbejdsløshedsnævnet, et Medlem af det andet høje Ting, Hr. Landstingsmand Tvede, der har resumeret sin Stilling til det forelagte Lovforslag i disse Ord, at han i det væsentlige kan tiltræde de i Lovforslaget indeholdte nye Tanker. Denne Udtalelse gør det konservative Parti til sin, og jeg kan paa mit Partis Vegne tilsige Ministeriet vor loyale Støtte til Forslagets Gennemførelse. Dermed skal ikke være sagt at vi accepterer Lovforslaget i alle dets Ord og Punkter. Vi